

Malmonide (1138-1204), surnommé "l'Aigle de la synagogue."

Leçon du Guide des égarés

Pourquoi les sacrifices ?

Pour Maïmonide, le penseur du judaïsme, le sacrifice a été une concession faite au peuple d'Israël sorti d'Égypte et qui ne connaissait que cette forme de culte. Seulement la Torah a exigé que ce culte soit rendu à Dieu seul, et non aux astres ou aux anges.

ספר מורה הנבוכים חלק שלישי פרק לב

והוא שא"א לצאת מן ההפך אל ההפך פתאום, ולזה א"א לפי טבע האדם שיניח כל מה שהרגיל בו פתאום. וכאשר שלח השם מרע"ה לתתנו ממלכת כהנים וגוי קדוש בידיעתו ית' כמ"ש ובאר אתה הראת לדעת וגו', וידעת היום והשבות וגו', ולהנתן לעבודתו כמ"ש ולעבדו בכל לבבכם, ואמר ועבדתם את ה' אלהיכם, ואמר ואותו תעבדו, והיה המנהג המפורסם בעולם כלו שהיו אז רגילין בו והעבודה הכוללת אשר גדלו עליה, להקריב מיני ב"ח בהיכלות ההם אשר היו מעמידים בהם הצלמים ולהשתחות להם ולקטר לפניהם, והעובדים הפרושים היו אז האנשים הנתונים לעבודת ההיכלות ההם העשויים לשמש ולירח ולכוכבים כמו שבארנו, לא גזרה חכמתו ותחבולתו המבוארת בכל בריאותו שיצונו להניח מיני העבודות ההם כולם ולבטלם, כי אז היה מה שלא יעלה בלב לקבלו, כפי טבע האדם שהוא נוטה תמיד למורגל, והיה דומה אז כאלו יבא נביא בזמננו זה שיקרא לעבודת השם ויאמר השם צוה אתכם שלא תתפללו אליו ולא תצומו ולא תבקשו תשועתו בעת צרה, אבל תהיה עבודתכם מחשבה מבלתי מעשה.

Guide des égarés livre III chapitre 32

[...] En effet, comme il est impossible de passer subitement d'une extrémité à l'autre, l'homme, selon sa nature, ne saurait quitter brusquement toutes ses habitudes. Lors donc que Dieu envoya Moïse, notre maître, afin de faire de nous, par la connaissance de Dieu, "un royaume de prêtres et un peuple saint" (Ex. 19, 6) [comme il l'a déclaré en disant : "On t'a montré à connaître, etc." (Dt 4, 35), "tu sauras aujourd'hui et tu te rappelleras à ton cœur, etc." (Ib. 11, 13)], et afin de nous rendre dévoués à son culte, comme il dit : "et pour le servir de tout votre cœur" (Ex 23, 25), "c'est lui que vous servirez l'Eternel votre Dieu" (Ex 23, 25), "c'est lui que vous servirez" (Dt 13, 5) ; alors (dis-je) c'était une coutume répandue, familière au monde entier, - et nous-mêmes nous avons élevés dans ce culte universel - d'offrir diverses espèces d'animaux dans ces temples où l'on plaçait les idoles, d'adorer ces dernières et de brûler de l'encens devant d'elles. Des religieux et des ascètes étaient les seuls hommes qui se dévouaient au service de ces temples consacrés aux astres, comme nous l'avons exposé. En conséquence, la sagesse de Dieu, dont la prévoyance se manifeste dans toutes ses créatures, ne jugea pas convenable de nous ordonner le rejet de toutes ces espèces de cultes, leur abandon et leur suppression ; car cela aurait paru alors inadmissible à la nature humaine, qui affectionne toujours ce qui lui est habituel. Demander alors une pareille chose, c'eût été comme si un prophète dans ces temps ci, en exhortant au culte de Dieu, venait nous dire : "Dieu vous défend de lui adresser des prières, de jeûner, et d'invoquer son secours dans le malheur ; mais votre culte sera une simple méditation, sans aucune pratique."

Traduction : Le Guide des égarés. Ed Verdier.